

ROZHODNUTIE

Odvolací disciplinárny senát, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Ševčoviča, a členov Mgr. Igora Schweizera, JUDr. Ivana Syrového, PhD., JUDr. Dagmar Valockej a JUDr. Dany Wänkeovej, v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. V. E. , sudkyňi Okresného súdu X, na neverejnom zasadnutí konanom 30. mája 2019 o odvolaní navrhovateľky – predsedníčky Okresného súdu X proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu z 23. apríla 2018, sp. zn. 6Ds/2/2018, takto

r o z h o d o l

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, napadnuté rozhodnutie zrušuje a vec vracia na nové prejednanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím Disciplinárny senát podľa § 124 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov disciplinárne konanie proti JUDr. V. E., vedené na základe návrhu predsedníčky Okresného súdu X podaného 5. mája 2016 pre závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 2 písm. g) a ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich na tom skutkovom základe, že

ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci sp. zn. 2 Cb/7/2002 o zaplatenie 14.873,91 Eur s príslušenstvom svojou nečinnosťou a nesústredenou činnosťou opakovane zavinila prierahy, keď od 2. decembra 2011, kedy súdu bolo splnomocneným zástupcom žalobkyne vrátené písomné vyhotovenie rozsudku vyhláseného 6. septembra 2011 s oznámením, že zástupca žalobkyňu, ktorá bola dňom 9. marca 2006 vymazaná z obchodného registra, už nezastupuje, do 16. decembra 2015, kedy vec predložila odvolaciemu súdu, nevykonala žiaden úkon smerujúci k právoplatnému skončeniu veci a rozsudok zo 6. septembra 2011 doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, zastavil.

Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že podľa právnej kvalifikácie skutku navrhovateľom sa disciplinárne stíhaná sudkyňa dopustila zavineného konania, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní napriek tomu, že už jej bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie. Disciplinárny senát však dospel k záveru, že skutok nezodpovedá právnej kvalifikácii uvedenej v návrhu, pretože z návrhu jednoznačne vyplýva, že z dôvodu zániku právnej subjektivity žalobcu dňa 9.marca 2006 sudkyňa konala vo veci bez splnenia podmienok a 6. septembra 2011 vyhlásila vo veci rozsudok, hoci bolo potrebné konanie zastaviť. Práve uvedené je podstatou skutku, a fakt, že konala nesprávne a konanie nebolo skončené, je vedľ'ajší následok, ktorý nepredstavuje priet'ahy v konaní v pravom zmysle slova, spočívajúce v právnej neistote účastníkov ohľ'adom predmetu sporu, keďže spor reálne neexistoval od 9. marca 2006 pre neexistenciu žalobcu. Na základe uvedených skutočností disciplinárny senát dospel k záveru, že skutok zodpovedá disciplinárnemu previneniu podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona a to zavinenému nesplneniu povinnosti sudcu konať svedomito podľa § 30 ods. 4 zákona a následne dospel k záveru, že návrh na začatie konania nebol podaný včas. Ku skutku došlo v momente, kedy súd prehliadol nedostatok podmienky konania a nezastavil konanie, k čomu došlo najneskôr 2. decembra 2011. Objektívna dvojročná lehota teda plynula do 1. decembra 2013. Subjektívna lehota začala plynúť orgánu oprávnenému na podanie návrhu dňom, kedy sa o disciplinárnom previnení dozvedel, pričom spis bol predmetom kontroly a ako vyplýva zo správy z kontroly reštančných vecí – 30. decembra 2011. Za okamih, kedy sa orgán dozvedel o disciplinárnom previnení, možno teda považovať dátum úkonu riadenia súdu nasledujúci po skutku. Prílohu návrhu na začatie disciplinárneho konania tvorí aj Správa a rozbor vecí v senáte 2C a 2Cb z 2. marca 2016, vyhotovená disciplinárne stíhanou sudkyňou pre vedenie súdu, ktorá obsahuje konštatáciu, že vec 2Cb/7/2002 bola pôvodne vyznačená ako právoplatne skončená, neskôr na základe rôznych skutočností bolo zistené, že žalobca stratil spôsobilosť byť účastníkom konania, teda vec právoplatne skončená nie je. Subjektívna lehota na podanie návrhu teda dodržaná bola.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie navrhovateľka – predsedníčka Okresného súdu X s tým, že napadnuté rozhodnutie disciplinárny senát prijal na základe nesprávneho postupu v konaní, ktorý rozhodnutiu predchádzal, rozhodnutie nevychádza zo skutočností a okolností, ktoré sú obsahom skutkovej podstaty špecifikovanej v bode 4 pôvodného návrhu, čoho dôsledkom je nesprávna právna kvalifikácia skutku a rozhodnutie sa nevysporiadava so skutočnosťami ktoré sú obsahom skutkovej podstaty a všetkými okolnosťami významnými

pre rozhodnutie, v dôsledku čoho záver disciplinárneho senátu spočívajúci v konštatovaní, že návrh bol podaný oneskorene po uplynutí zákonnej objektívnej 2-ročnej premlčacej lehoty plynúcej od spáchania skutku považuje za predčasný a nesprávny. Rozhodnutiu vyčíta v podstate nesprávny postup, keď senát vylúčil uvedený skutok na samostatné konanie, ako aj spôsob rozhodnutia. Nesúhlasí s konštatovaním disciplinárneho senátu, že podstatou skutku kladeného sudkyňi za vinu je to, že táto z dôvodu zániku právnej subjektivity dňa 9. marca 2006 konala bez splnenia podmienok konania a vyhlásila vo veci rozsudok, hoci bolo potrebné konanie zastaviť. Tiež nebolo jej úmyslom postaviť sudkyňu pred disciplinárny súd preto, že konanie nezastavila, či konala nesprávne tak, ako to konštatuje disciplinárny senát. Ako predsedníčka súdu nemá oprávnenie vstupovať do procesného postupu a vecnej stránky rozhodovania sudcov, preto akýkoľvek zásah do procesného postupu sudkyne a vecnej stránky jej rozhodovania by bol zásahom do nezávislosti sudkyne. Správnosť rozsudku vyhláseného v merite veci dňa 6. septembra 2011 môže byť predmetom prieskumu iba odvolacieho súdu. Vecná správnosť rozsudku nebola predmetom prieskumu odvolacieho súdu, neprislúcha ani disciplinárnemu senátu vstupovať do vecnej stránky rozhodovania sudkyne a záver vyslovený senátom, že podstatou skutku kladeného za vinu je to, že dňa 6. septembra 2011 vyhlásila rozsudok, hoci bolo potrebné konanie zastaviť, ako aj o nesprávnom konaní sudkyne ďalej, považuje za predčasný a predovšetkým v rozpore s vymedzením skutku v návrhu a z odôvodnenia uznesenia nevyplýva, že by sa disciplinárny senát zaoberal všetkými okolnosťami rozhodnými pre vyslovenie záveru o potrebe zastavenia konania. Zdôraznila, že v súlade so svojimi oprávneniami postavila sudkyňu pred disciplinárny súd preto, že v dobe od 2. decembra 2011, kedy zástupca žalobcu vrátil súdu doručené mu písomné vyhotovenie rozsudku s oznámením, že žalobcu už nezastupuje, do 16. decembra 2015 bola nečinná, jej činnosť ojedinelá a nesústredená, čo malo za následok prietahy. V predmetnej veci už bola za prietahy právoplatne uznaná vinnou rozsudkom Disciplinárneho senátu z 25. októbra 2013, sp. zn. 1Ds 15/2012 v spojení s rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho senátu z 27. apríla 2015, sp. zn. 1Dso 3/2014 a išlo o prietahy spôsobené nedodržaním zákonnej lehoty na napísanie rozsudku. Napriek nepochybnnej vedomosti o nenadobudnutí právoplatnosti rozsudku od 2. decembra 2011 bola do 16. decembra 2015 nečinná a jej činnosť bola neefektívna, následkom čoho sú pakované prietahy v tomto konaní a skutok v bode 4 je disciplinárnym previnením podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona sudcoch. Nesúhlasí s konštatovaním senátu, že spor od 9. marca 2006 reálne neexistoval, pričom dodnes pretrváva stav právnej neistoty minimálne na strane žalovanej. Záver o právnej kvalifikácii považuje za nesprávny vzhľadom na príslušné ustanovenia O.s.p.,

čo má za následok aj nesprávny právny záver vyslovený disciplinárnym senátom, a to že návrh bol podaný oneskorene po uplynutí zákonnej objektívnej premlčacej lehoty, nakoľko návrh bolo možné podať do štyroch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, ktorého sa mala sudkyňa dopustiť nečinnosťou trvajúcou od 2. decembra 2011 do 16. decembra 2015, jej zodpovednosť za nečinnosť a neefektívnu činnosť trvajúcú od 5. mája 2012 do 16. decembra 2015 zaniknúť nemohla, preto bol návrh podaný včas v 4-ročnej objektívnej lehote. Z uvedených dôvodov navrhla, aby disciplinárny senát zrušil prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil disciplinárnemu senátu a ďalšie konanie.

Odvolací disciplinárny senát na podklade podaného odvolania dňa 30. mája 2019 na neverejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že prvostupňový disciplinárny senát sa nevysporiadal so všetkými dôležitými skutočnosťami a jeho rozhodnutie je minimálne predčasné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový disciplinárny senát nepostupoval správne a v súlade so zákonom a odvolanie navrhovateľky – predsedníčky Okresného súdu Kežmarok, je dôvodné.

Zo spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka podala návrh na začatie disciplinárneho konania 05. mája 2016, teda v dobe, kedy bol účinný zákon o sudcoch a príseďiacich t.j. pred novelou tohto zákona uvedeného pod č. 152/2017 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť od 01.07.2017, resp. 01.01.2018. Túto skutočnosť je potrebné pripomenúť z pohľadu rozsahu subjektívnych a objektívnych lehôt, ktoré boli neskoršou úpravou zmenené, ale aj z pohľadu uvedenia zákonných ustanovení súvisiacich s právnou kvalifikáciou.

Podstatou skutku, pre ktorý bol podaný návrh je, že sudkyňa mala opakovane zaviniť priet'ahy v konaní, keď od 2. decembra 2011 – kedy bolo súdu vrátené písomné vyhotovenie rozsudku (vyhláseného 6. septembra 2011) s oznámením, že zástupca žalobkyňu, ktorá bola vymazaná z obchodného registra dňom 9. marca 2006 už nezastupuje – až do 16. decembra 2015, kedy vec predložila odvolaciemu súdu, nevykonala žiadny úkon, ktorý by smeroval k právoplatnému skončeniu veci a rozsudok nenadobudol právoplatnosť. Podstatou skutku nie je skutočnosť, že sudkyňa konala vo veci bez splnenia podmienok konania z dôvodu zániku právnej subjektivity žalobcu a vyhlásila vo veci rozsudok, hoci mala konanie zastaviť.

Podstatu skutku teda netvorí procesný postup, ktorý zvolila sudkyňa v predmetnej veci, ako na to správne poukázala odvolateľka.

Prvostupňový senát odvíjal plynutie objektívnej lehoty od právnej kvalifikácie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z., teda že disciplinárne stíhaná sudkyňa sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia zavineným nesplnením alebo porušením povinností sudcu. Takýto záver však považuje odvolací disciplinárny senát za predčasný. Prvostupňový senát vychádzal z iných skutočností, než sú podstatou skutku a tú je možné podľa názoru odvolacieho senátu dostatočne vyriešiť len pri ústnom pojednávaní za prítomnosti strán. Disciplinárny senát tak nekonal a rozhodol na neverejnom zasadnutí, pričom takýto postup nebol za danej situácie správny. Aj keď zákon pripúšťa rozhodnúť o zastavení konania bez ústneho pojednávania (§124 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z.), k zastaveniu môže dôjsť týmto spôsobom vtedy, ak niet žiadnych pochybností o záveroch, ktoré súd dôvodom pre zastavenie disciplinárneho konania. V danom prípade však takáto situácia nenastala, nakoľko disciplinárny senát v podstate vychádzal z úplne inej podstaty skutku (viď čl. 3 napadnutého uznesenia), navyše – aj podľa názoru odvolacieho senátu – v danom štádiu konania - nie správneho.

V konečnom dôsledku napadnutému rozhodnutiu je potrebné tiež vytknúť, že vo výroku neobsahuje právnu vetu dôvodu zastavenia disciplinárneho konania, nakoľko ustanovenie § 124 ods. 1 písmeno a/ zákona o sudcoch a prísediacich, obsahuje dva dôvody takéhoto rozhodnutia.

Tieto dôvody viedli odvolací disciplinárny senát k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, pričom bude povinnosťou disciplinárneho senátu vec riadne prejednať na ústnom pojednávaní a následne – po vyhodnotení všetkých skutočností, bude môcť dospieť k zákonnému rozhodnutiu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 30. mája 2019

JUDr. František Š e v č o v i č, v. r.

predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Zuzana Dimmelová